

LM Nguyễn Trung Tây : dark valley , Thung Lũng Tối

Dù bước đi tới, nơi thung lũng tối, Con không lo lạc lối, Vì có Chúa sánh bước với con. (Thánh Vịnh 23

Nguyễn Trung Tây, SVD
meditation picture
dark valley

*Though I walk to the dark valley,
I fear no evil,
For you're walking besides me.
(Psalm 23)*

<http://www.nguyentrungtay.com/darkvalley.html>

In December 2009, the owner of the spiritual pub in town (whose domain name is www.nguyentrungtay.com) left Melbourne for his new missionary assignment in Alice Springs.

Because of her own charming characters and special location in Central Australia, Alice Springs has become an idea spot for many young people in the world to go on backpack. Some of them, especially guys from the Far East countries, don't speak English. Noticing that some Asian Catholic who attend Sunday mass are limited with English, the owner comes up with a church project, called English As Second Language, for those would like to learn and improve their speaking skills. The class meets every Saturday between 2 until 3pm in the Presbytery, and is free of charge. Normally there are six or seven students from Korea, Hong Kong, Malaysia, East Timor,

India, the Philippines and Viet Nam attend the ESL class.

In August 2010 the class welcomed a Korean student, a Catholic young man in his early twenties. In English the owner calls the new student Coby. Coby later calls the owner B  Quang (Daddy Quang). When he first came to Alice Springs, Coby worked in Desert Palms Resort during the day and attended the afternoon mass at 5:30pm. On occasion B  Quang rode Coby to the Indigenous Chapel to attend the Sunday mass at 11am, or took him out for Aussie meals in local restaurants or a glass of Guinness, a thick and flavorful Irish beer, in the pub nearby the Presbytery. Some times on Saturday, the owner invited his friends to the Presbytery for dinner. After finishing cooking meal, B  Quang texted his son, "R u free for 2nite dinner?" If not committed with overtime schedules, Coby quickly rode his bike to the front door of the Presbytery, calling from his mobile phone, "B  Quang, here is Coby. Please open the door." Twice, one time on late Saturday night, another in the late Sunday afternoon, while Coby was with B  Quang, Alice Springs Hospital sent "distress signals" to the owner, asking for the sacrament of healing for patients in critical conditions. The owner brought Coby along, so Coby could experience life from different aspects, in particular life in hospital.

After the ESL class or the mass, when the situation allowed, Coby stayed behind, having chats with B  Quang. Coby normally shared with B  Quang his concerns about life, particularly the new life he now faced in Alice Springs. B  Quang advised Coby to join the Youth Group that meets every Friday at 6pm in the Presbytery so Coby would make new friends and at the same time to improve his English conversations.

And, out of a sudden, B  Quang did not see Coby anymore. Just as water evaporating from the scorching heat, Coby disappeared from church activities as if he had never been in Alice Springs.

Christmas' Eve 2010 came. The OLSH Church again held the Midnight Mass. Nevertheless, being scheduled to celebrate Christmas Mass at 7:30am, the owner excused himself not to concelebrate midnight mass, but retreated to his room about 10pm, locked the door, and spent the rest of the night on bed, ready for having a pleasant dream. Right at the moment the owner began hearing his own snoring sound, he heard another sound as if someone were knocking on his door. The owner almost wanted to ignore the unexpected sound, but he eventually gave up. Opening the door, the owner saw his SVD neighbor who informed him, "Your Korean friend wants to see you." "Korean friend?", the owner repeated. "Who's it?", he asked himself while carefully stepping down from the staircase to the Presbytery.

And to his surprise there was his son, Coby, who was waiting to deliver the Christmas card to his daddy. Having seen B□ Quang, Coby greeted jubilantly, "Merry Christmas, B□ Quang." His son scratched his hair, saying recently he worked for three jobs. So busy!!!... Well, well, well! Dad and son exchanged conversations for a while. But, celebrating the Christmas mass tomorrow at 7:30am was still a reality that B□ Quang couldn't ignore. After promising to contact Coby after Christmas, B□ Quang excused himself and returned to his room to catch up the dream interrupted by his son's unannounced visit. However, out of curiosity, while lying in bed, he opened Coby's Christmas card to read the Christmas greetings. Believe it or not, Coby composed to B□ Quang one of the most beautiful Christmas greetings that he had never received in life. B□ Quang's eyes almost began filling with tears while reading, "Dear B□ Quang, you are the most precious person to me in Alice Springs. Through you I can feel the love of Jesus Christ and my parents. Even after I return to Korea, I will never forget you. Merry Christmas and Happy New Year. Coby"

Three days later, 27 December, as promised, B□ Quang and Coby went out for Christmas and New Year dinner. Before meal, daddy

and son rode to Simpsons Gap to enjoy the sunset scenery. The sunlight on that late afternoon seemed to be brighter when discovering B  Quang and Coby on Darken Drive to the famous gap of Northern Territory. Because the gap was located to the west of Alice Springs, the sun by the late afternoon in the clear blue sky reddened the right hill but darkened the left one of the gap, while transforming the bright green of the grass by the sides of the road to faded yellow; a perfect shot of Simpsons Gap. About five more kilometers from the gap, B  Quang pulled the car over. Coby asked, "B  Quang, what happened?". B  Quang asked, "Are you ready to be a movie star?". B  Quang directed Coby to stand in the middle of the road, to rise up his hands and to smile for a best shot.

Coby Bae, Photographed by NTT

After Coby's, the owner captured another view of Simpsons Gap.

And the meditation picture of Dark Valley is born to B  Quang and now displayed in the spiritual pub in town.

Thung Lũng T i

*D  bước đi tới,
nơi thung lũng t i,
Con không lo lạc l i,
V i c  Chúa sánh bước với con.
(Th nh V nh 23*

Th ng Mười Hai năm 2009, ch  quán nước đ u làng rời b  Melbourne cho công tác mục vụ truy n giáo mới tại Alice Springs.

Alice Springs, thị tr n nh  nằm giữa  c Ch u, c  mật độ dân s  khoảng hai mươi tám ngàn người. Thị tr n sa mạc n i tiếng thị tr n du lịch. Du khách tới Central Australia đ  thăm viếng sa

thạch Uluru hoặc phong cảnh nơi tiếng của Red Centre thông thường bay tới Alice Springs nghỉ ngơi một vài ngày trước khi khởi hành tới Uluru chiêm ngắm kỳ quan thiên nhiên của thổ dân người sáng màu đỏ vào lúc hoàng hôn và bình minh. Trong thời gian tạm trú tại thị trấn, du khách cũng có thể tham bộ trên con lộ chính Todd Mall lựa chọn cho mình một vài tranh sơn dầu của người thổ dân, hoặc lái xe tới Alice Springs Old Telegraph tìm hiểu khi mới tới người Úc liên lạc với nhau và tham giới như thế nào. Du khách cũng có thể giảm bớt độ nóng hừng hực mùa hè bằng cách dìm chân xuống dòng nước lạnh của con lạch Trephina Gorge trên hẻm lộ Ross, hoặc chuồn bị tình thế cho màn trình diễn tuyệt vời của hẻm đá Uluru bằng cách chiêm ngắm cảnh chiều hoàng hôn của Simpsons Gap, một trong những núi chực tuyệt đẹp đứng đầu của dãy núi phía Đông MacDonnell, được tạo ra bởi trận địa chấn và khí hậu thay đổi của triệu triệu năm về trước...

Bởi nét duyên dáng và vị thế đặc biệt của thị trấn sa mạc, Alice Springs trở thành địa điểm lý tưởng du lịch cho nhiều người trẻ. Một vài người, nhất là thanh niên từ miền Viễn Đông, không nói tiếng Anh. Nhận ra rất nhiều tín đồ Công Giáo Á Châu tham dự thánh lễ Chúa Nhật với tiếng Anh còn giới hạn, chợ quán đồ nghị nhà thờ tổ chức một lớp tiếng Anh, dành cho những người muốn trau dồi khả năng đàm thoại. Lớp học ngày thứ Bảy từ 2 giờ tới 3 giờ chiều tại nhà xứ, và hoàn toàn miễn phí. Thông thường lớp có từ sáu tới bảy học sinh từ Đại Hàn, Hồng Kông, Mã Lai, Đông Timor, Ấn Độ, Phi Luật Tân và Việt Nam tham dự.

Tháng Tám năm 2010 lớp chào đón một học sinh Đại Hàn, người Công Giáo 20 tuổi hai mươi. Trong tiếng Anh, chợ quán gọi học sinh mới với tên Coby. Coby về sau gọi chợ quán là Bợ Quang. Khi mới tới Alice Springs, Coby đi làm ban ngày tại Desert Palm Resort, sau đó tham dự thánh lễ chiều của hành lúc 5:30. Đôi khi Bợ Quang mang Coby tới nguyện đường Thổ Dân tham dự thánh lễ Chúa Nhật lúc 11 giờ sáng, hoặc ra những quán ăn địa phương nếm thức ăn kiểu Úc Thòi Lò, hoặc ra quán bia gần

nhà xứ uống một ly bia Guinness đặc như sữa của người Ai Nhĩ Lan. Có những buổi chiều thứ Bảy, chọ quán mời bạn tới nhà xứ ăn tối. Sau khi nấu nướng xong xuôi, Bô Quang gọi Coby bằng “má nhôn” di động, “Tối nay có rảnh hay không, tới ăn tối”? Nếu không bận làm thêm vào ngày cuối tuần, Coby nhanh nhẹn lái xe đạp tới trước cửa nhà xứ, gọi điện thoại di động, “Bô Quang ơi, Coby đây. Làm ơn mở cửa”. Đã hai lần, một lần vào buổi tối thứ Bảy, lần kia vào buổi chiều Chúa Nhật, trong khi Coby đang có mặt tại nhà xứ, bệnh viện Alice Springs gọi chọ quán qua điện số khẩn cấp, xúc động cho bệnh nhân đang trong tình trạng nguy cấp. Chọ quán mang Coby đi theo để Coby học thêm những kinh nghiệm khác về đời sống, đặc biệt đời sống trong bệnh viện.

Sau giờ học ESL hay sau thánh lễ, khi điểu kiện thuận tiện, Coby hay lại nói chuyện với Bô Quang. Coby chia sẻ với Bô Quang về những bản khuẩn trong đời sống, đặc biệt về đời sống mới tại Alice Springs. Bô Quang cũng khuyên Coby nên tham gia nhóm Thanh Niên của giáo xứ để có thêm bạn và đồng thời trau dồi thêm tiếng Anh.

Và thật là bất ngờ, Bô Quang không thấy Coby đâu nữa. Như nước bốc hơi buổi gió nóng sa mạc, Coby biến mất như chưa bao giờ có mặt tại phò Alice Springs.

Chiều Giáng Sinh 2010 đã tới. Nhà thờ OLSH một lần nữa lại tổ chức thánh lễ nửa đêm. Nhưng buổi phải cử hành thánh lễ Giáng Sinh vào sáng ngày hôm sau lúc 7:30, chọ quán kiên không đồng tổ thánh lễ nửa đêm, nhưng khoảng 10 giờ tối rút lui vào phòng, khóa cửa lại, leo lên giường chuẩn bị cho một giấc ngủ say. Sau khi chọ quán nghe được tiếng ngáy của chính mình trong vòng một vài phút, tự nhiên chọ quán nghe có tiếng động gì đó như có người đang gõ cánh cửa phòng mình. Chọ quán đã muốn làm lơ, nhưng cuối cùng đứng hàng. Mở cửa, chọ quán nhận ra người anh em hàng xóm Ngồi Lời, Sư Huynh nói, “Có người bạn Đại Hàn đang kiểm tra.” “Bạn Đại Hàn”, chọ quán lặp lại. “Ai vậy cà?”, chọ quán tự hỏi trong khi bước những bước chân cẩn thận xuống cầu thang đến tới nhà xứ. Thật là ngạc nhiên, đó là

ông con Coby, đang đợi tặng Bô tôm thiệp Noel. Thầy Bô Quang, Coby reo to, “Merry Christmas, Bô Quang”. Ông con trai của chủ quán gái gái tai nói gần đây con phải đi cày ba “job”. Bận ơi là bận!!! Well, well, well!

Bô con nói chuyện một hồi. Nhưng thánh lễ ngày mai lúc 7:30 sáng vẫn là một thực tế Bô Quang không thể làm ngơ. Bô đành hẹn với ông con sẽ gặp lại sau ngày Giáng Sinh, rồi bỏ vào phòng đi ngủ. Nhưng, thật sự là bô tò mò, vừa nằm trên giường chủ quán lôi tôm thiệp ra đọc. Không thể ngờ, Coby viết những hàng chữ chúc mừng Noel tuyệt vời chưa bao giờ Bô Quang nhận được trong đời. Thế là Bô Quang long lanh nước mắt trong khi đọc những hàng chữ, “Bô Quang mến, ở Alice Springs, Bô là người con quý nhất. Bô biết Bô, con cảm nhận được tình thương của Chúa Giêsu và Bô Mẹ. Con sẽ không bao giờ quên Bô, ngay cả sau khi đã quay về Đại Hàn. Chúc mừng Giáng Sinh. Coby”.

Ba ngày sau, 27 tháng 12, như lời đã hứa, Bô Quang và Coby ăn Giáng Sinh và Năm Mới. Trước khi ăn, bô và con lái xe tới Simpsons Gap ngắm cảnh hoàng hôn. Những chùm tia sáng mặt trời hoàng hôn ngày hôm đó dường như sáng rực rỡ hơn khi nhìn thấy Bô Quang và Coby trên đường Darken dần tới Gap. Bô địa thế nằm về hướng đông của Alice Springs, từ trên bầu trời xanh mặt trời buổi chiều hôm đó chiếu rọi rặng núi bên tay phải nhưng bô tưởng rặng núi tay trái, trong khi tô vàng những bụi cỏ màu xanh nằm dọc theo hai bên đường; một bức tranh tuyệt vời của Simpson Gap. Khi còn cách rặng núi khoảng năm cây số, Bô Quang bỏ tay lái tấp vào lề đường. Coby thốt mồm, “Bô Quang, sao vậy”? Bô Quang nói, “Đã sẵn sàng làm tài xế màn bạc hay chưa”? Bô Quang đạo diễn Coby đứng giữa đường, hai tay giơ cao, miệng cười tươi cho một tôm hình tuyệt vời.

Sau Coby, chủ quán chụp thêm một tôm nữa, cùng một góc độ. Và hình Chiêm Niệm Thung Lũng Tôm ra đời, giờ này được treo trong quán nước đầu làng.

Nguyễn Trung Tây, SVD

Alice Springs, a small town in Central Australia, is populated by approximately twenty eight thousand inhabitants. The desert town has her frame as a tourist town. Tourists who travel to Central Australia to visit the sandstone Uluru and famous sceneries of Red Centre usually fly to Alice Springs and stay here for a few days before departing to Uluru to see the iconic natural wonder of the Indigenous glowing red by sunset and sunrise. While being in town, tourists can walk on Todd Mall to collect for themselves some Indigenous canvases drawn by Aboriginal artists; or ride to Alice Springs Telegraph Station to see how the early Caucasian Australians communicated with the rest of Australia and the world. Tourists can also cool themselves off from the intense heat during summer by dipping their feet into the cold water of Trephina Gorge via Ross Highway, or preparing themselves for the spectacular sunset show of Uluru by contemplating the sunset view of Simpsons Gap, one of the most gorgeous and prominent gaps of the West MacDonnell Ranges, caused by a massive erosion and climate changes over million years ago...

LM Nguyễn Trung Tây

Theo: Văn Thơ Lạc việt